

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 09 0 K 039539 22 Kž 9
Sarajevo, 07.02.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Dugonjić mr. Božidarke kao predsjednice vijeća, Radošević Sonje i Begić Jasmine kao članova vijeća, uz sudjelovanje Šeta Mevlide kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog G.M. zbog krivičnog djela Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 3. u vezi sa članom 205. stav 2. istog zakona, produženog krivičnog djela Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. istog zakona, produženog krivičnog djela Spolni odnošaj zloupotrebom položaja iz člana 205. stav 2. u vezi sa članom 55. istog zakona i produženog krivičnog djela Silovanje iz člana 203. stav 1. u vezi sa članom 55. istog zakona, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalne tužiteljice iz Sarajeva i branitelja optuženog G.M., izjavljenim protiv presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 039539 21 K od 29.09.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.02.2023. godine u prisustvu federalnog tužitelja Halilčević Nihada, optuženog G.M., tumača za znakovni jezik Husić Nasera, te branitelja optuženog advokata, Kapur Keme iz Sarajeva, donio je

P R E S U D U

Žalba branitelja optuženog G.M. se odbija kao neosnovana, a povodom te žalbe po službenoj dužnosti te uvažavanjem žalbe kantonalne tužiteljice preinačava se presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 039539 21 K od 29.09.2022. godine u pravnoj ocjeni djela i u odluci o kazni, tako da se radnje optuženog opisane u tački 1. izreke prvostepene presude za koje je tom presudom oglašen krivim, pravno kvalificiraju kao krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a radnje optuženog opisane u tačkama 2. i 3. izreke prvostepene presude za koje je tom presudom oglašen krivim pravno kvalificiraju kao produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa se optuženom G.M. za krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) godina, a

za produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, te se isti primjenom odredaba iz članova 42., 43., 49. i 54. stav 2. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina u koju kaznu mu se na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 24.08.2021. godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 039539 21 K od 29.09.2022. godine, optuženi G.M. je oglašen krivim za krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 3. u vezi sa članom 205. stav 2. KZ FBiH, produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. KZ FBiH, produženo krivično djelo Spolni odnošaj zloupotrebom položaja iz člana 205. stav 2. u vezi sa članom 55. KZ FBiH i produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH, pa mu je sud primjenom odredaba iz članova 41., 43. i 49. KZ FBiH za krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, za krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 3. u vezi sa članom 205. stav 2. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, za produženo krivično djelo Spolni odnošaj zloupotrebom položaja iz člana 205. stav 2. u vezi sa članom 55. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, te za produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju 3 (tri) godine, a zatim ga primjenom člana 54. KZ FBiH osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina. Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH optuženom je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 24.08.2021. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora. Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), oštećena je sa imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnični postupak. Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH, optuženi je oslobođen dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, tako da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv ove presude žalbu je izjavila kantonalna tužiteljica iz Sarajeva (kantonalna tužiteljica), zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se uvažavanjem njene žalbe prvostepena presuda preinači u odluci o kazni, te da se optuženom za počinjena krivična djela utvrde

pojedinačne kazne zatvora u dužem trajanju, a zatim da mu se izrekne jedinstvena kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene prvostepenom presudom.

Prvostepenu presudu žalbom pobija i branitelj optuženog G.M., advokat Kapur Kemo iz Sarajeva, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe pobijane presuda preinači tako što će se njegov branjenik osloboditi od optužbe, ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Kantonalna tužiteljica je podnijela odgovor na žalbu branitelja optuženog, s prijedlogom da se ta žalba odbije kao neosnovana. Branitelj optuženog je također podnio odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice, s prijedlogom da se njena žalba odbije kao neosnovana.

Federalni tužitelj je podneskom broj T09 0 KTŽ 0170756 22 2 od 13.12.2022. godine, predložio da se žalba kantonalne tužiteljice uvaži i pobijana presuda preinači u odluci o kazni, na način da se optuženom za počinjena krivična djela utvrde pojedinačne kazne zatvora u dužem trajanju, a zatim da mu se izrekne jedinstvena kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene prvostepenom presudom, a da se žalba branitelja optuženog odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. ZKP FBiH, federalni tužitelj je u cijelosti ostao kod osnova, razloga i prijedloga iz žalbe kantonalne tužiteljice, kod navoda i prijedloga iz odgovora na žalbu koji je dala kantonalna tužiteljica na žalbu branitelja optuženog, kao i kod navoda i prijedloga iz podneska od 13.12.2022. godine. Na istoj sjednici, branitelj optuženog je u cijelosti ostao kod osnova, razloga i prijedloga iz podnesene žalbe, kao i kod navoda i prijedloga iz datog odgovora na žalbu kantonalne tužiteljice. Također, branitelj optuženog je na sjednici vijeća ovog suda, mimo navoda sadržanih u žalbi ukazao da „im je na početku istrage veliki problem napravila tumač za znakovni jezik Jasna Proho“ koja je njemu kao branitelju kada je on došao u Tužilaštvo, rekla da je njoj optuženi sve priznao, a optuženi uopće sa njom nije razgovarao, i od tada je „sve otišlo u krivom smjeru“, da je optuženi bio brižan očuh, a oštećena „promiskuitetna djevojčica“ koja se putem društvenih mreža dopisivala sa muškarcem afričkog porijekla, te da se optuženi „posesivno“ ponašao prema oštećenju samo iz razloga da je zaštititi, da su policijski službenici PS Novi Grad pretukli optuženog, polomili mu rebra i oštetili bubreg. Optuženi G.M. se u cijelosti pridružio navodima svog branitelja.

Ovaj sud je na osnovu člana 321. ZKP FBiH ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda kantonalne tužiteljice i branitelja optuženog, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je imajući u vidu i navode iz odgovora na žalbu, odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Branitelj optuženog žalbom najprije ukazuje da su donošenjem pobijane presude učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačke d) i k) ZKP FBiH. Navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka branitelj vidi u tome što je

prvostepeni sud odbio prijedlog odbrane da se ponovo izvrši vještačenje po vještaku ginekologu, budući da su vještaci medicinske struke Žujo dr. Hamza i Kendić dr. Sulejman dali oprečne i kontradiktorne nalaze. Tako je vještak Žujo dr. Hamza izjavio da na osnovu medicinske dokumentacije na ime oštećene koja je sačinjena prilikom pregleda oštećene, ne može se izjasniti o vremenu kada je došlo do njene defloracije, dok je vještak Kendić dr. Sulejman zaključio da je oštećena u periodu od 2011. god 2021. godine imala seksualne odnose. Zbog navedenog je po mišljenju branitelja, bilo neophodno da treći vještak ili tim vještaka na stručan i objektivan način utvrdi navedene relevantne činjenice u ovom krivičnom predmetu. Kako je prvostepeni sud odbio ovaj dokazni prijedlog odbrane, povrijeđeno je pravo njegovog branjenika na pravično suđenje i obrazloženu sudsku odluku koju mu garantira člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama (EKLJP), a istovremeno su učinjene i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačke d) i k) ZKP FBiH. U okviru istog žalbenog osnova branitelj navodi da je odbrana istakla prigovor na iskaz, te Nalaz i mišljenje vještaka Kendić dr. Sulejmana u pravcu da je isti sačinjen na osnovu indicija a ne činjenica, a da je prvostepeni sud paušalno (po navodima u žalbi na strani 19. pobijane presude), konstatovao da odbrana u okviru unakrsnog ispitivanja nije dovela u sumnju pravilnost Nalaza i mišljenja vještaka Kendić dr. Sulejmana.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog G.M. nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude (strane 18., 21., 22., 23., 24., 32. i 33.), slijedi da je prvostepeni sud dao jasne i određene razloge zbog čega je naprijed navedeni dokazni prijedlog odbrane nepotreban u smislu odredbe člana 278. stav 2. ZKP FBiH. Tako je prvostepeni sud cijenio da iz iskaza, te Nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine Žujo dr. Hamze slijedi da je vještak utvrdio da u vrijeme obavljanja kliničkog pregleda oštećene – dana 24.08.2021. godine, na tijelu oštećene nema tragova nasilja, spolne genitalije su normalno razvijene, odgovaraju životnoj dobi pacijentice, te da su karunkule (ostaci od defloracije), normalno postavljene bez znakova svježih rascjepa. Ovaj vještak je na upit branitelja optuženog odgovorio da se ne može izjasniti o okvirnom datumu kada je bio prvi polni odnos oštećene. Nadalje, iz iskaza i Nalaza i mišljenja vještaka ginekološke struke Kendić dr. Sulejmana, slijedi da je vještak zaključio da je oštećena u prethodnom periodu od nekih deset godina imala polne odnose (prije izvršenog pregleda 24.08.2021. godine), a svoju tvrdnju zasniva opisivanjem karunkula. Na kraju prvostepeni sud je ove dokaze cijenio i u odnosu na iskaze, te Nalaze i mišljenja tmskog psihijatrijsko psihološkog vještačenja, sačinjenih od strane vještaka psihijatra Kučukalić dr. Abdulaha i psihologa Bajramagić Nermine, iz čijih iskaza slijedi da su na osnovu obavljenog intervjua sa oštećenom, te na osnovu njenih gestikulacija, pokretima i držanju tijela oštećene, reakcija u smislu znojenja, crvenila, pognutog držanja tijela, iznijeli svoje mišljenje i zaključak da je oštećena iskrena i da ne postoje znakovi koji bi ukazivali na bilo kakvu simulaciju. Dovodeći ove dokaze u međusobnu vezu, prvostepeni sud je našao da je navedeni dokazni prijedlog odbrane nepotreban, budući da se iz ovih dokaza može pouzdano utvrditi da je oštećena imala polne odnose unazad nekoliko godina prije samog ginekološkog pregleda. Ovim razlozima branitelj se ne bavi. Dakle, u situaciji kada je prvostepeni sud naveo jasne i određene razloge zbog čega dokazni prijedlog branitelja nalazi nepotrebnim, nije povrijeđena konvencijska odredba

na koju se branitelj optuženog u žalbi poziva i nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje branitelj u žalbi ukazuje. Također, iz obrazloženja pobijane presude (strana 32. presude u spisu predmeta), slijedi da je prvostepeni sud naveo konkretne razloge zbog čega nalazi neosnovanim prigovor branitelja optuženog da se Nalaz i mišljenje vještaka Kendić dr. Sulejmana temelji na indicijama, budući da se isti temelji na činjenicama iz spisa predmeta, koje proizilaze iz medicinske dokumentacije – nalaza o ginekološkom pregledu oštećene od 24.08.2021. godine. Ovim razlozima branitelj optuženog se ne bavi niti ih dovodi u pitanje, pa je suprotna žalbena tvrdnja branitelja optuženog neprihvatljiva.

Žalbeni navod branitelja da je njegov branjenik oglašen krivim između ostalog i za produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. KZ FBiH (branitelj u žalbi ne konkretizira da li je u pitanju stav 1. ili stav 5. ovog krivičnog djela), a da obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge za zaključak da se radi o produženom krivičnom djelu, zbog čega je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, ne može se prihvatiti. Ovo zbog toga što iz obrazloženja pobijane presude od strane 6. do 33. slijedi da je prvostepeni sud nakon što je iznio sadržinu dokaza kako optužbe tako i odbrane, te nakon što je izvršio njihovu analizu i ocjenu kako pojedinačno tako i u vezi sa ostalim dokazima, iznio razloge (strane 33. i 34. pobijane presude), za navedeni zaključak o čemu će biti više riječi u nastavku ove presude.

Branitelj optuženog smatra da je izreka pobijane presude nerazumljiva i da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. S tim u vezi branitelj citira odredbu člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, pa kada je riječ o krivičnom djelu silovanja, smatra da izreka pobijane presude suprotna odredbi člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH.

Međutim, ovaj žalbeni navod branitelja je paušalan, budući da branitelj ne iznosi konkretnu argumentaciju, osim što citira odredbu člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, niti sadržaj ove odredbe dovodi u vezu sa izrekom pobijane presude, pa se zbog toga nije mogao ni ispitati.

Nadalje, branitelj optuženog u žalbi ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno primijenio odredbu člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, jer je prvostepeni sud nekritički cijenio iskaz oštećene, ne dovodeći u vezu isti sa drugim dokazima. Po stavu branitelja da bi prvostepeni sud mogao temeljiti pobijanu presudu na iskazu oštećene, taj iskaz mora biti „kristalno jasan“, bez nejasnoća i kontradiktornosti. Kako je iskaz oštećene jedini neposredni dokaz, prvostepeni sud je imao obavezu da vjerodostojnost njenog iskaza utvrdi kroz druge dokaze. Međutim, ovi žalbeni navodi branitelja optuženog ne mogu se prihvatiti. Navedeno stoga što je prvostepeni sud, kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude (strane od 21. do 31.), iskaz oštećene cijenio u odnosu na druge dokaze u spisu predmeta, te naveo u svemu jasne i određene razloge zbog čega iskazu oštećene poklanja vjeru, pa se suprotna žalbena tvrdnja branitelja ne može prihvatiti.

Potom branitelj u žalbi ukazuje da je prvostepeni sud propustio da cijeni razlike u iskazima oštećene iz istrage koje je dala u policiji u odnosu na iskaz koji je dala u postupku pred prvostepenim sudom i u odnosu na iskaz koji je dat u tužiteljstvu, a koje razlike su po mišljenju branitelja značajne, i da je ih je prvostepeni sud cijenio onako kako to propisuje odredba člana 305. stav 7. ZKP FBiH, zaključio bi da oštećena ne govori istinu. S tim u vezi ukazuje da je oštećena u iskazu koji je dala u policiji dana 24.08.2021. godine, izjavila da su njena majka i optuženi stupili u vanbračnu zajednicu kada je ona imala sedam godina kada su stanovali na ... i da je tada optuženi počeo dirati „seksualno svuda po tijelu“. Navedeno je po stanovištu branitelja nemoguće, obzirom da je oštećena imala devet godina kada je upoznala optuženog, a osim toga iz iskaza majke oštećene proizilazi da vanbračno živi sa optuženim od 2010. godine, što je i optuženi potvrdio, a da su prethodno bili u vezi oko dva mjeseca. Potom je oštećena izjavila da je imala prvi spolni odnos sa optuženim kada su živjeli u naselju ... i tada je imala oko 11 – 12 godina, da je u policiji izjavila da je optuženi tada bio u potkošulji i šorcu, a u tužilaštvu je izjavila da je bio donjoj trenerci i majci, u policiji je izjavila da joj je tada optuženi naredio da legne na krevet, dok je u tužilaštvu i na sudu izjavila da ju je gurnuo na krevet. Oštećena je u policiji izjavila da je nakon prvog spolnog odnosa oštećeni nije dirao oko mjesec dana, a da ju je nakon toga prisiljavao svakodnevno na spolne odnose. U tužilaštvu je oštećena izjavila da je preselila na ... kada je imala 13 godina. U istoj izjavi je rekla da nakon toga optuženi nije tražio da ima spolne odnose sa njom u tom periodu, dok nisu preselili na ..., negdje 2016. godine, kada je imala oko 16 godina. Na pretresu pred prvostepenim sudom je izjavila da je imala oko 14 godina kada su preselili na ... kao i da je imala oko 14 godina kada su preselili na ... Po mišljenju branitelja optuženog, imajući u vidu navedeno, nesporna je činjenica da je oštećena stalno mijenjala iskaze, zbog čega se njoj ne može povjerovati da je trpjela seksualno uznemiravanje od 2011. godine do 2021. godine jer je „de facto nemoguće“ da ista nikome nije ništa prijavila. Također je indikativno da njena majka ništa nije posumnjala, a optuženog je dana 24.08.2021. godine prijavila za nasilje u porodici, a ne za inkriminisana krivična djela. Stoga, kako nema pouzdanih dokaza kada je oštećena prvi put i sa kim imala spolni odnos, onda nema ni objektivnih dokaza za krivnju optuženog. Prvostepeni sud po stavu branitelja, nije cijenio ove činjenice, odnosno cijenio ih je na štetu optuženog, kao što je na njegovu štetu cijenio i njegov iskaz koji je dao kao svjedok, kao i dokaze koje je odbrana uložila (uvjerenja) na okolnosti da je optuženi radio u ... od 2011. godine do 2014. godine, a kasnije u firmi ... gdje je radio do 2021. godine, što ukazuje na činjenicu da je optuženi zajedno sa majkom oštećene odlazio na posao i vraćao se, a navedeno dovodi u pitanje vjerodostojnost iskaza oštećene. Kako pobijana presuda ne cijeni razlike u iskazima oštećene, već njenom iskazu bezrezervno poklanja vjeru i nekritički ga prihvata, branitelj smatra da je postupljeno suprotno odredbi člana 305. stav 7. ZKP FBiH i učinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu osnovani.

Iz pobijane presude (strane 9. i 10.) je vidljivo da je oštećena na činjenice na koje u žalbi branitelj ukazuje ispitana unakrsno, pa je objasnila da su sa ... na ... preselili kada je imala između 10 i 11 godina i tada se desio prvi spolni odnos, da je G.M. tada bio nezaposlen

a kasnije se zaposlio, da je tačno da su optuženi i njena majka zajedno išli na posao (kada je G.M. radio), ali je optuženi svako odsustvo majke koristio da je prisili na spolni odnos (npr. za vrijeme dok bi majka otišla do prodavnice), da je noću dolazio kod nje da spava (što je potvrdila i njena majka oštećene - da je optuženi išao kod oštećene da spava uz izgovor da ona „loše spava i ima noćne more“) i tada je prisiljavao na spolne odnose, pojasnila je da je imala oko 7 godina kada je njena majka upoznala optuženog (tada su ona i majka živjele kod bake), a da je njena majka počela da živi sa G.M. kada je ona imala oko 9 godina i da je još tada G.M. počeo „dirati“, to je bilo za vrijeme dok su stanovali na ... Pojasnila je da nakon prvog spolnog odnosa optuženi nije dirao dok nisu prešli na ... i na koncu je pojasnila da je prilikom prvog spolnog odnosa optuženi gurnuo i da je pala na krevet, da je tada nosio šorc i majicu, a da su na ... počeli živjeti kada je imala oko 16 godina. Iz razloga datih u obrazloženju pobijane presude (strane 30. i 31.), slijedi da je prvostepeni sud naveo razloge zbog čega vjerodostojnost iskaza oštećene nije doveden u pitanje unakrsnim ispitivanjem od strane branitelja optuženog. Tako je prvostepeni sud cijenio da je oštećena na glavnom pretresu dala jasne, nedvosmislene i uvjerljive odgovore na pitanja odbrane i dala podrobna i logična objašnjenja na sva postavljena pitanja u vezi sa njenim ranijim iskazima, da je oštećena svaki put prilikom unakrsnog ispitivanja jasno odgovarala na pitanja, te se uspjela oduprijeti svim pokušajima diskreditacije od strane branitelja optuženog (poput momenta kada je tačno odgovorila na pitanje branioca o tome kojeg je oblika ožiljak na stomaku optuženog). Pored toga prvostepeni sud je cijenio razlike u njenim iskazima, imajući u vidu da oštećena nije mogla dati na glavnom pretresu iskaz koji se apsolutno u svim dijelovima podudara sa iskazima iz istrage. S tim u vezi prvostepeni sud je našao prije svega da iskaz koji je oštećena dala na glavnom pretresu nije kontradiktoran u bitnom njenim iskazima datim u istrazi, jer oštećena nije dala u postupku pred prvostepenim sudom drugačiji iskaz u pogledu hronologije, dinamike i opisa događaja, niti je drugačije opisala radnje koje je optuženi poduzeo prema njoj, te da su eventualne razlike kvantitativno i kvalitativno manje i nebitne, a i razumljive, jer se ne može očekivati da svjedokinja – oštećena najprije zapamti, a onda i reprodukuje svaki put sve detalje na identičan način, posebno imajući u vidu da se radi o svjedokinji – oštećenoj koja je oko deset godina trpjela inkriminisane radnje optuženog, da je ista prošla kroz traumatično iskustvo, prije svega psihičke, a potom i fizičke prirode, čije posljedice se do danas protežu kroz utvrđeno teško narušeno zdravlje oštećene koje je uzrokovano krivičnopravnim radnjama optuženog. Ovim razlozima branitelj se ne bavi niti ih dovodi u pitanje. Iz naprijed navedenih razloga nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Nadalje, neprihvatljiv je i navod branitelja da je prvostepeni sud nekritički prihvatio iskaz oštećene. Ovo stoga, što je prvostepeni sud (strane od 21. do 31.) njen iskaz cijenio u odnosu na nalaz tinskog psihijatrijsko psihološkog vještačenja, iz kojeg dokaza slijedi da su vještaci na osnovu obavljenog intervjua sa oštećenom, te na osnovu njenih gestikulacija, pokretima i držanju tijela oštećene, reakcija u smislu znojenja, crvenila, pognutog držanja tijela, iznijeli svoje mišljenje i zaključak da oštećena nije sklona laganju. Potom je prvostepeni sud iskaz oštećene cijenio i u odnosu na iskaz, te Nalaz i mišljenje vještaka Kendić dr. Sulejmana iz kojeg dokaza slijedi da se kod oštećene ne radi o svježem rascjepu himena i da je stoga mogla imati spolne odnose unazad nekoliko godina prije obavljenog

ginekološkog pregleda dana 24.08.2021. godine. Ovim razlozima branitelj se ne bavi niti ih dovodi u pitanje. Također, prvostepeni sud je, kako to slijedi iz razloga datih u obrazloženju pobijane presude (strane 27. i 28.), naveo u svemu jasne i određene razloge zbog čega i u kojem dijelu iskazu koji je dao optuženi poklanja vjeru, odnosno zbog čega i u kojem dijelu iskazu koji je dao optuženi ne poklanja vjeru, kao i zbog čega materijalni dokazi odbrane na okolnosti zaposlenosti optuženog, ne dovode u pitanje vjerodostojnost iskaza oštećene. Pored navedenog, prvostepeni sud je na stranama 14. i 15. pobijane presude naveo razloge zbog kojih nalazi da majka oštećene nije mogla znati prirodu odnosa između optuženog i oštećene, kao i razloge zbog čega oštećena nikome nije rekla za radnje koje je optuženi prema njoj poduzimao, sve do dana kada su oštećena i njena majka napustile vanbračnu zajednicu i kada je majka prijavila optuženog za nasilje u porodici, a oštećena se tek tada „otvorila“ i rekla šta joj je radio optuženi. Također, ni ove razloge branitelj optuženog ne osporava niti ih dovodi u pitanje. Iz naprijed navedenih razloga nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, budući da pobijana presuda sadrži u svemu jasne i određene razloge zbog čega je iskazu oštećene prvostepeni sud poklonio vjeru, odnosno zbog čega i u kojim dijelovima iskazu koji je dao optuženi ne poklanja vjeru.

Ni žalbeni navodi branitelja da prvostepena presuda do 31. strane sadrži puko parafraziranje toka postupka, bez da je izvršena ocjena dokaza kako to nalaže odredba člana 296. stav 2. i 305. stav 7. ZKP FBiH, zbog čega pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama da je njegov branjenik učinio krivično djelo Silovanje iz člana 203. KZ FBiH, te da pobijana presuda parafrazirani iskaz oštećene ne dovodi u vezu sa krivičnim djelom Silovanje iz člana 203. KZ FBiH (branitelj u žalbi ne konkretizira da li je u pitanju stav 1. ili stav 5. ovog člana), ne mogu se prihvatiti, jer takvo što ne proizilazi iz obrazloženja pobijane presude. Naime od strane 6. do strane 16. prvostepeni sud je nakon što je iznio sadržaj iskaza oštećene, njene majke te svjedokinje H.L., izvršio ocjenu ovih dokaza kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, na temelju kojih dokaza je zaključio da je optuženi oštećenu protiv njene volje i upotrebom sile i prijetnji prisiljavao na polni odnos. Pri navedenom, prvostepeni sud je imao u vidu i da iz iskaza oštećene proizilazi da ona nije mogla prijaviti optuženog nikome zato što je osjećala jaki strah jer joj je optuženi sve vrijeme prijetio da će joj ubiti majku. Pored toga je prvostepeni sud je na stranama 21. do 31., izvršio ocjenu iskaza oštećene u odnosu na druge dokaze naznačene u tom dijelu pobijane presude, izvršio ocjenu prigovora koje je odbrana isticala u postupku pred prvostepenim sudom, te potom ocjenu dokaza odbrane, da bi na stranama od 33. do 35. iznio u svemu jasne i određene razloge za zaključak da je optuženi dugi niz godina silovao oštećenu u inkriminiranom periodu.

Navod branitelja optuženog da je prvostepeni sud cijenio iskaz, te Nalaz i mišljenje vještaka Žujo dr. Hamze na štetu njegovog branjenika, zbog čega je i pogrešno utvrdio činjenično stanje, ne može se prihvatiti. Naime, okolnost da je ovaj vještak na upit branitelja izjavio da se ne može izjasniti o tome kada je došlo tačno do razdjevičenja oštećene, sama po sebi ne znači, kako to branitelj tvrdi, da je pobijana presuda zasnovana na indicijama, i da je prvostepeni sud bez ikakvih dokaza njegovog branjenika oglasio krivim za radnje koje mu se optužnicom stavljaju na teret. Branitelj gubi iz vida da je prvostepeni sud pri donošenju

zaključka da je optuženi poduzeo radnje za koje je oglašen krivim pobijanom presudom, cijenio, pored iskaza oštećene i druge dokaze o kojima je naprijed bilo riječi.

Okolnost da je branitelj nezadovoljan datim razlozima i zaključcima do kojih je došao prvostepeni sud, sama po sebi ne znači da je prvostepeni sud kod ocjene izvedenih dokaza pogrešno primijenio odredbu člana 3. stav 2. ZKP FBiH tj. načelo in dubio pro reo. Naime, pogodovanju optuženom kroz navedeno načelo, ima mjesta samo kada se kod suda i pored brižljive i savjesne ocjene dokaza opravdano pojavi sumnja u pogledu postojanja činjenica (koje moraju biti odlučne) koje čine obilježja krivičnog djela, ili o kojima ovisi primjena neke od odredaba krivičnog zakonodavstva, što u konkretnom predmetu nije slučaj, imajući u vidu razloge pobijane presude obrazložene od strane 6. do 35.

Nije prihvatljiv ni navod branitelja istaknut u postupku pred ovim sudom, da su policijski službenici PS Novi Grad pretukli optuženog, polomili mu rebra i oštetili bubreg. Naime, ove prigovore branitelj je isticao i u postupku pred prvostepenim sudom. Iz obrazloženja pobijane presude (strana 27.), slijedi da je prvostepeni sud naveo razloge zbog čega iskazu koji je dao optuženi o navedenom, nije poklonio vjeru, budući da optuženi i njegov branitelj nisu na navedene okolnosti priložili bilo kakve dokaze. Ove date razloge u pobijanoj presudi, branitelj optuženog ne osporava. Nadalje, ista ocjena vrijedi i za navode branitelja da je optuženi bio brižan očuh, a oštećena „promiskuitetna djevojčica“ koja se putem društvenih mreža dopisivala sa muškarcem afričkog porijekla, te da se optuženi „posesivno“ ponašao prema oštećenoj samo iz razloga da je zaštititi. Ovo iz razloga što je navedeno branitelj isticao i u postupku pred prvostepenim sudom, o čemu se prvostepeni sud na strani 27., pasus drugi, očitovao, navodeći konkretne razloge zbog čega ne prihvata ovakvu tezu odbrane. Ni ove date razloge prvostepenog suda, branitelj optuženog ne osporava. Naposljetku, branitelj optuženog je na sjednici vijeća ovog suda ukazao i to da „im je na početku istrage veliki problem napravila tumač za znakovni jezik Jasna Proho“ koja je njemu kao branitelju kada je on došao u Tužilaštvo, rekla da je njoj optuženi sve priznao, a optuženi uopće sa njom nije razgovarao, i od tada je „sve otišlo u krivom smjeru“, ali se ovi navodi ne mogu uzeti u razmatranje. Ovo iz razloga što je u vrijeme održavanja sjednice vijeća ovog suda već bio istekao rok za podnošenje žalbe protiv prvostepene presude, a ovo faktičko proširenje žalbe od strane branitelja optuženog je izvan zakonskog roka za podnošenje žalbe protiv prvostepene presude i navoda sadržanih u žalbi, pa ne može biti uzeto u obzir pri ispitivanju prvostepene presude povodom žalbi.

Prema tome iz naprijed navedenih razloga, zakonitost i pravilnost pobijane presude nije dovedena u pitanje.

Nadalje, odredbom člana 321. ZKP FBiH je propisano da drugostepeni sud ispituje presudu u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon.

S tim u vezi, ovaj sud je našao da radnje optuženog iz tačke 1. izreke prvostepene presude, za koje je tom presudom oglašen krivim, sadrže sva bitna obilježja krivičnog djela

Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. KZ FBiH, odnosno iste se ne mogu pravno kvalificirati na način da je optuženi pod tačkom 1. izreke pobijane presude počinio u sticaju krivična djela Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. KZ FBiH i Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 3. u vezi sa članom 205. stav 5., a sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH.

Naime, odredbom člana 207. stav 1. KZ FBiH je propisan osnovni oblik krivičnog djela Spolni odnošaj sa djetetom, a u stavovima od 2. do 5. ovog člana su propisani kvalifikovani oblici ovog krivičnog djela. U slučaju sticaja kvalifikatornih okolnosti kao što se prema optužnici i prvostepenoj presudi radi u konkretnom predmetu, pravna kvalifikacija krivičnih djela učinitelja se određuje prema onom kvalificiranom obliku krivičnog djela čija zakonska obilježja kroz radnje izvršenja počinio konkretnog krivičnog djela najpoptunije dolaze do izražaja – najpotpunije se manifestiraju u stvarnosti, jer sticaj kvalifikatornih okolnosti je prividni sticaj. Stoga krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom zloupotrebom položaja iz člana 207. stav 3. u vezi sa članom 205. stav 5. KZ FBiH, svojom pravnom ocjenom po prirodi stvari ne dominira nad kvalifikovanim oblikom ovog krivičnog djela iz stava drugog, jer su kroz inkriminisane radnje optuženog – njegove postupke i njegov subjektivni odnos prema izvršenom krivičnom djelu u potpunosti došla do izražaja zakonska obilježja krivičnog djela Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. KZ FBiH. Stoga je u konkretnom slučaju radnje optuženog za koje je oglašen krivim trebalo pravno kvalificirati kao krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. KZ FBiH. Kako je prvostepeni sud optuženog oglasio krivim za radnje opisane u tački 1. izreke pobijane presude i za krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 3. u vezi sa članom 205. stav 2. KZ FBiH, učinio je na štetu optuženog povredu Krivičnog zakona iz člana 313. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Nadalje, prvostepeni sud je učinio na štetu optuženog istu povredu Krivičnog zakona i kada su u pitanju radnje optuženog opisane u tački 2. izreke pobijane presude, budući da kada je u pitanju krivično djelo Spolni odnošaj zloupotrebom položaja iz člana 205. stav 2. KZ FBiH, bitno obilježje ovog krivičnog djela je izvršenje spolnog odnošaja bez upotrebe sile. Kako iz tačke 2. izreke pobijane presude slijedi da je optuženi znajući da je oštećena malodobna istu prisiljavao na spolne odnose više puta mjesečno uz prijetnju da će joj ubiti majku ukoliko sa njim ne bude imala spolne odnose, slijedi da su u radnjama optuženog opisanim u tački 2. izreke pobijane presude ostvarena sva bitna obilježja produženog krivičnog djela Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. KZ FBiH.

Nadalje, prema odredbi člana 55. KZ FBiH, produženo krivično djelo je učinjeno kad je učinitelj s namjerom učinio više istih ili istovrsnih krivičnih djela koja, s obzirom na način učinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti koje ih povezuju čine jedinstvenu cjelinu (stav 1.). Kada se radi o produženom krivičnom djelu istih zakonskih obilježja, sud će izabrati vrstu i mjeru kazne koja je propisana za to krivično djelo. Ako se radi o istovrsnim krivičnim djelima sud će izabrati vrstu i mjeru kazne koja je propisana za najteže od tih djela (stav 2.).

Oštećena je rođena ... godine, a provedenim dokazima je utvrđeno da je optuženi silovao oštećenu i u periodu od njene 16 do 18 godine života (tačka 2. izreke presude) dakle kada je bila maloljetna (što predstavlja kvalifikovani oblik iz člana 203. stav 5. KZ FBiH krivičnog djela Silovanje), te oštećenu nastavio silovati i u periodu od njene 18 do 21 godine života (tačka 3. izreke presude), dakle kada je bila punoljetna (što je osnovni oblik iz člana 203. stav 1. krivičnog djela Silovanje). Stoga kako je od strane optuženog izvršeno više nasilnih spolnih odnosa nad istom žrtvom u njenoj različitoj životnoj dobi, slijedi da je optuženi učinio dva istovrsna krivična djela silovanja koja, s obzirom na način učinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti koje ih povezuju čine jedno djelo. Pri donošenju ovog zaključka sud je cijenio da je optuženi izvršio više nasilnih spolnih odnosa u kontinuitetu u periodu od 2016. godine pa do mjeseca juna 2021. godine, kao i da su ti nasilni spolni odnosi izvršeni nad istom žrtvom. Pored navedenog, radnje optuženog su poduzimane na isti način – optuženi je koristio odsustvo majke oštećene i prisiljavao oštećenu na spolne odnose uz prijetnju da će joj ubiti majku ukoliko oštećena sa njim ne bude imala spolne odnose. Imajući u vidu odredbu člana 55. KZ FBiH, prema kojoj će se pravna kvalifikacija radnji izvršiti prema pravnoj kvalifikaciji najtežeg djela koje ulazi u sastav produženog krivičnog djela, slijedi da je to u konkretnom slučaju produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa članom 55. KZ FBiH. Ovo stoga što je tom odredbom propisano da će se učinilac ovog krivičnog djela kazniti kaznom zatvora od najmanje tri godine (dakle, može se izreći kazna zatvora do 20 godina), dok je za krivično djelo silovanja iz člana 203. stav 1. KZ FBiH, propisana kazna zatvora od jedne do deset godina. Iz navedenih razloga, ovaj sud nalazi da su se u radnjama optuženog opisanim u tačkama 2. i 3. izreke pobijane presude ostvarila sva bitna obilježja produženog krivičnog djela Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. KZ FBiH. Kako je prvostepeni sud optuženog za radnje opisane u tački 3. izreke pobijane presude oglasio krivim za posebno krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, učinio je povredu Krivičnog zakona iz člana 313. stav 1. tačka d) KZ FBiH.

Slijedom navedenog, ovaj sud je našao da radnje optuženog opisane u tački 1. izreke prvostepene presude sadrže sva bitna obilježja krivičnog djela Spolni odnos sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. KZ FBiH, a radnje optuženog opisane u tačkama 2. i 3. izreke pobijane presude sadrže sva bitna obilježja produženog krivičnog djela Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. KZ FBiH, pa je povodom žalbe branitelja optuženog po službenoj dužnosti, postupajući u smislu člana 321. ZKP FBiH, prvostepenu presudu preinačio u pravnoj ocjeni djela i optuženog oglasio krivim za krivična djela Spolni odnos sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. KZ FBiH i produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. KZ FBiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH.

Prvostepenu presudu zbog odluke o kazni pobijaju i branitelj optuženog i kantonalna tužiteljica.

Branitelj optuženog u žalbi ukazuje da prvostepeni sud nije mogao cijiniti kao otežavajuću okolnost brojnost krivičnih radnji koje je poduzeo optuženi i dužinu

inkriminisanog perioda, odnosno da prvostepeni sud nije mogao otežavajuće okolnosti na strani njegovog branjenika cijeniti „pet krivičnih djela od kojih neka u produženom obliku, počinjenih spram oštećene u periodu od preko 10 godina“. Po mišljenju branitelja, prvostepeni sud je jednu te istu okolnost vrednovao dvostruko – jednom kod odmjeravanja kazne, a drugi put kod kvalifikacije krivičnog djela kada je optuženog osudio za produženo krivično djelo. Ovakvo postupanje prvostepenog suda nije u skladu sa pravilima odmjeravanja kazne. S tim u vezi branitelj ukazuje „ako se neka od navedenih okolnosti pojavljuje i kao okolnost koja predstavlja zakonski elemenat krivičnog djela koju je zakon već uzeo u obzir pri određivanju kazne za to djelo, sud je ne može uzimati u obzir pri odmjeravanju kazne, jer bi to značilo da se jedna te ista okolnost vrednuje dva puta u odmjeravanju kazne za isto djelo (načelo zabrane dvostrukog vrednovanja). Ovo proizilazi iz same logike stvari i jednako važi bez obzira da li se radi o otežavajućim ili olakšavajućim okolnostima...“.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog G.M. nisu osnovani. Prije svega, uslijed preinačenja prvostepene presude u pravnoj ocjeni djela, više se ne radi o pet krivičnih djela učinjenih u sticaju, nego o dva krivična djela koja su učinjena u sticaju, o čemu je prethodno bilo riječi. Pri tome nije prihvatljiv žalbeni navod branitelja da se radi o dvostrukom vrednovanju istih okolnosti. Okolnost da se radi o produženom krivičnom djelu može se cijeniti kao otežavajuća okolnost i njena ocjena u tom kontekstu nema za posljedicu povredu načela dvostrukog vrednovanja, zbog čega su suprotni žalbeni navodi branitelja neprihvatljivi.

Kantonalna tužiteljica smatra da se izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina neće postići svrha kažnjavanja, imajući u vidu prirodu, brojnost krivičnopravnih radnji i inkriminisani period kada su one poduzete. Smatra da otežavajućim okolnostima koje je prvostepeni sud našao na strani optuženog, nije dat adekvatan značaj, naročito kada se uzmu u obzir posljedice koje se ogledaju u teško narušenom psihičkom zdravlju oštećene što su potvrdili vještaci, a posebno kada se ima u vidu od kada sežu inkriminisane radnje optuženog, što je imalo za posljedicu da isti ranije nije bio otkriven kao počinitelj predmetnih krivičnih djela, upravo iz razloga dobne zrelosti oštećene koja u periodu seksualnog zlostavljanja nije bila u mogućnosti ni prepoznati inkriminisane radnje koje su prema njoj poduzimane. Navedeno, po mišljenju kantonalne tužiteljice opravdava izricanje kazne zatvora u dužem trajanju.

Ovi žalbeni navodi kantonalne tužiteljice su osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud na strani optuženog kao otežavajuće okolnosti cijenio prije svega brojnost krivičnopravnih radnji i inkriminisani period, zatim posljedice prouzrokovane krivičnim djelima za koja je osuđen, a koje se ogledaju u teško narušenom zdravlju oštećene, duševnim patnjama koje su inkriminisane radnje optuženog ostavile na oštećenu. Kao otežavajuću okolnost kojom se rukovodio prilikom odmjeravanja kazne, sud je cijenio i ponašanje optuženog nakon počinjenih krivičnih djela, koje se ogleda u tome da je pred sudom tokom glavne rasprave pokazao potpuno odsustvo empatije. Također, kao otežavajuću okolnost sud je cijenio i okolnosti pod kojima su krivična djela počinjena, a koje se okolnosti sastoje u tome da je optuženi iskoristio nemoć i

posebnu ranjivost oštećene obzirom da se radi o gluhoj osobi. Na drugoj strani, jedina olakšavajuća okolnost koju je sud našao na strani optuženog jeste njegova ranija neosuđivanost, kako to proizilazi iz Izvoda iz kaznene evidencije. Istovremeno, sud kao olakšavajuću okolnost nije prihvatio činjenicu da je optuženi otac dvoje djece, budući da ista nije od značaja s obzirom na prirodu i zaštitni objekat krivičnih djela za koja je oglašen krivim, odnosno da se radi o krivičnim djelima iz grupe krivičnih djela protiv spolne slobode, a osim toga, optuženi je krivična djela počinio na štetu svog *de facto* člana porodice, odnosno pastorku, kćerku svoje vanbračne supruge, sa kojima je živio u zajedničkom domaćinstvu preko deset godina. Također, zdravstveno stanje optuženog, odnosno invalidnost koja se ogleda u činjenici da je i sam gluhoj osoba, po nalaženju prvostepenog suda u konkretnom slučaju nema karakter olakšavajuće okolnosti, budući da je optuženi, prilikom izvršenja krivičnih djela za koja je osuđen, iskoristio upravo činjenicu gluhojosti oštećene koja istu karakteriše kao posebno ranjivo i nemoćno lice.

Iako je prvostepena presuda preinačena u pravnoj ocjeni dijela, te iako je prvostepeni sud cijenio otežavajuće okolnosti na strani optuženog na koje i kantonalna tužiteljica u žalbi ukazuje, ovaj sud nalazi da se osnovano žalbom kantonalne tužiteljice ukazuje da im prvostepeni sud nije dao adekvatan značaj, naročito kada se ima u vidu upornost koju je optuženi iskazao pri učinjenju predmetnih krivičnih djela, budući da je oštećenu seksualno zlostavljao veći dio njenog života od njene jedanaeste godine (optuženi je inkriminisane radnje poduzimao najprije 2011. godine, a zatim u periodu od 2016. godine pa do juna 2021. godine), te da su posljedice takvih njegovih radnji toliko teške da je i sama oštećena na glavnom pretresu izjavila „da se osjeća uništenom“. Nadalje, sud je kao otežavajuće okolnosti cijenio i posljedice koje su nastale izvršenjem predmetnih krivičnih djela budući da iz navedenih vještačenja proizilazi da je oštećena jako nepovjerljiva, sumnjičava, sklona socijalnoj izolaciji, ima nepovjerljiv stav prema okolini, osjećaj gađenja, stida, krivnje, hroničan osjećaj prijetecćeg sloma, strah od osвете, te hroničan posttraumatski stresni sindrom, te da se radi o osobi koja je oštećenog sluha i koja je time po iskazima vještaka više senzibilna i predisponirana za emocionalne reakcije i slabiju socijalnu adaptaciju, da je u vrijeme takvih spolnih odnosa trpjela strah jakog inteziteta, kao i to da je oštećena pastorka optuženom kojeg je doživljavala kao svog oca i vjerovala, odnosno da je optuženi zloupotrijebio svoj položaj očuha. Cijeneći navedene otežavajuće okolnosti na strani optuženog, sud je optuženog za krivično djelo Spolni odnošaj sa djetetom iz člana 207. stav 2. u vezi sa članom 203. stav 1. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) godina, a za produženo krivično djelo Silovanje iz člana 203. stav 5. u vezi sa stavom 1. i članom 55. KZ FBiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina. Na osnovu tako utvrđenih pojedinačnih kazni zatvora, ovaj sud je optuženog primjenom odredaba iz članova 42., 43., 49. i 54. stav 1 tačka b) KZ FBiH osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina u koju kaznu mu se na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 24.08.2021. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora. Po nalaženju ovog suda, izrečena kazna je srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženog, te je neophodna da bi se njome izrazila društvena osuda krivičnog djela, utjecalo na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela i da se potakne njegovo prevaspitanje, da se utječe na ostale

da ne čine ovakva krivična djela i da se utječe na svijest građana o pogibljenosti krivičnih djela i opravdanosti kažnjavanja učinitelja, u smislu člana 42. KZ FBiH.

S obzirom na izloženo, ovaj sud je na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Šeta Mevlida,s.r.

Predsjednica vijeća
Dugonjić mr. Božidarka,s.r.